

نقش درختان در جذب، کنترل و کاهش آلودگی‌های صوتی «براساس تفسیر علمی آیه چهارم سوره منافقون»

* سید سعید میری
** سید محسن حسنی

چکیده

اعجاز علمی قرآن یکی از وجوده اعجاز قرآن کریم است. قرآن کریم حاوی آیات ناظر به حقایق علمی است. حقایقی که پس از گذشت ۱۴ قرن از نزول قرآن با گسترش و پیشرفت دانش بشری و امکانات علمی به اثبات رسیده است. آیه ۴ سوره منافقان: «كَأَنَّهُمْ خُسْبُ مُسَدَّدَةٍ يَحْسَبُونَ كُلَّ صِيَحَّةٍ عَلَيْهِمْ» از جمله آیاتی است که براساس یک گمانه، مورد تأیید کشفيات مسلم علمی قرار گرفته است. از این رو احتمال اشاره این آیه به «قابلیت و نقش درختان در جذب، کنترل و کاهش آلودگی‌های صوتی» که امروزه به عنوان یک حقیقت علمی پذیرفته شده است، وجود دارد.

واژگان کلیدی

آیه ۴ سوره منافقون، تفسیر علمی قرآن، اعجاز علمی قرآن، درختان، آلودگی صوتی

* استادیار گروه معارف اسلامی دانشگاه صنعتی خاتم الانبیاء بهبهان. (نویسنده مسئول)
mohsenhassani@ut.ac.ir
** دانشجوی کارشناسی منابع طبیعی دانشگاه صنعتی خاتم الانبیاء بهبهان.
تاریخ پذیرش: ۱۳۹۲/۴/۳۱ تاریخ دریافت: ۱۳۹۱/۱۱/۱۴

طرح مسئله

قرآن کریم در آیه ۴ سوره منافقون، انسان‌های منافق عصر پیامبر ﷺ را به چوب‌های خشکی که به دیوار تکیه داده‌اند تشییه نموده است:

وَ إِذَا رَأَيْتُهُمْ تُعْجِبُكَ أَجْسَانُهُمْ وَ إِنْ يَقُولُوا تَسْمَعُ لِقَوْلِهِمْ كَأَنَّهُمْ كُحْبٌ مُسَنَّدٌ
يَحْسَبُونَ كُلَّ صَيْحَةٍ عَلَيْهِمْ هُمُ الْعَدُوُّ فَاحْذَرُهُمْ قَاتَلَهُمُ اللَّهُ أَنَّى يُؤْفَكُونَ.

هنگامی که آنها را می‌بینی، جسم و قیافه آنان تو را در شگفتی فرو می‌برد و اگر سخن بگویند، به سخنانشان گوش فرا می‌دهی اما گویی چوب‌های خشکی هستند که به دیوار تکیه داده شده‌اند! هر فریادی از هرجا بلند شود بر ضد خود می‌پندارند، آنها دشمنان واقعی تو هستند، پس از آنان بر حذر باش! خداوند آنها را بکشد، چگونه از حق منحرف می‌شوند؟!

محور بحث و پژوهش در این مقاله فراز شریفه «کَأَنَّهُمْ كُحْبٌ مُسَنَّدٌ يَحْسَبُونَ كُلَّ صَيْحَةٍ عَلَيْهِمْ»، می‌باشد.

با تأمل در این آیه این سوال‌ها به ذهن می‌آید که چه ویژگی یا ویژگی‌هایی در چوب‌های خشک تکیه زده بر دیوار وجود دارد که خداوند منافقان را به آنها تشییه نموده است؟! آیا صرفاً جمود، خشکی، فقدان تعقل و خردورزی باعث این تشییه شده، یا ممکن است وجه شباهت دیگری در این تشییه مورد نظر بوده باشد؟ آیا اگر صرفاً جمود و فقدان تعقل مراد خدای تعالی باشد، تشییه به سنگ سزاوارتر نبود؟! از سوی دیگر چه رابطه‌ای میان چوب خشک و صدای پیرامون آن وجود دارد؟! چه ویژگی‌ای در چوب خشک وجود دارد که صدای را علیه خود می‌پندارد؟! و صدای را علیه خود پنداشتن به چه معناست؟

پیشینه تفسیر علمی

سابقه تفسیر علمی قرآن با نگاه به بعد اعجاز قرآن در ابعاد متفاوتی مثل فصاحت و بلاغت، محتوای عالی و اخبار غیبی، عمری به درازای خود قرآن کریم دارد، اما پیشینه تفسیر علمی با رویکردی که این نوشتار به آن نظر دارد، پس از آشنایی مسلمانان با علوم وارداتی از یونان - از قرن دوم به بعد - و انطباق قرآن با علوم تجربی که از قرن چهارم هجری (در نوشه‌های بوعلی سینا) رخ نموده است، باز می‌گردد. این نوع از تفسیر قرآن در دو قرن اخیر، در پی رشد چشمگیر علوم تجربی در غرب، رواج و قدرت مضاعفی یافته است. (رمایی اصفهانی، ۱۳۸۱: ۱۵) از جمله آثاری که به شکل جدی‌تر به

تفسیر علمی قرآن پرداخته‌اند می‌توان از *الجوامِر الحسان از طنطاوی*، *التفسیر العلمي للآيات الكونية از احمد حنفي*، *تفسیر الآيات الكونية از عبدالله شحاته*، *والإسلام في عصر العلم اثر محمد احمد الضمراوي* نام برد. همچنین در برخی آثار ضمن مباحث تفسیری به اعجاز علمی قرآن نیز پرداخته شده، از جمله: *تفسیر نمونه*، برخی آثار عبدالرزاق نوفل، اولین دانشگاه و آخرین پیامبر از سید رضا پاکنژاد. (ر.ک به: الجمیلی، ۱۱: ۲۰۰۰؛ رضایی اصفهانی، ۱۳۸۱: ۱۶)

مفهوم‌شناسی

۱. تفسیر علمی

گرچه پرسش‌های تفسیری مسلمانان از همان زمان نزول قرآن کریم از پیامبر اکرم ﷺ در برگیرنده موضوعات مختلف مطرح شده در قرآن، از جمله حقایق علمی بوده، اما پیدایش تفسیر علمی عملاً پس از آشنایی مسلمانان با علوم یونان و انطباق قرآن با علوم تجربی رخ نمود. در دو قرن اخیر، این نوع از تفسیر به شکل پرزنگی مورد توجه قرار گرفت. منظور از تفسیر علمی، همان توضیح دادن آیات قرآن، به وسیله علوم حسی و تجربی است. در همین راستا بسیاری از کتاب‌ها به انطباق قرآن با علوم تجربی یا تفسیر علمی پرداخته‌اند و یا ادعای اعجاز علمی قرآن را مطرح کرده‌اند. (همو: ۱۳۸۱: ۱۵)

گرچه در باب اینکه منظور از علم کدام نوع علم است، اندک اختلافاتی وجود دارد، لیکن غالباً منظور همان علوم حسی و تجربی است که مد نظر اثبات‌گرایان (پوزیویست‌ها) است. پس علم به معنای فلسفه و یا الهیات، از دایره این بحث خارج است؛ زیرا کسانی که قرآن را با علوم تجربی تطبیق می‌کنند بیشتر نظر به همین علوم حسی و تجربی دارند. (همان: ۳۳)

۲. اعجاز علمی

در دامن تفسیر علمی، بعدی دیگر از اعجاز قرآن مطرح است که به نام اعجاز علمی قرآن خوانده شده است. منظور از اعجاز علمی، رازگویی قرآن و اشاره آن به برخی حقایق علمی است که تا قبل از نزول قرآن بدان اشاره نشده بود، اما بعدها پس از پیشرفت علم و تأسیس دانشمندان علوم تجربی کشف شده است. (بهجت‌پور و دیگران، ۱۳۸۹: ۱۵۱) اما اگر قرآن از مطلبی علمی خبر دهد که قبل از کتب آسمانی یا کشفیات و علوم بشری به آن اشاره کرده باشند، این موارد از قبیل اعجاز علمی قرآن تلقی نمی‌گردد. در این موارد چنان‌چه قرآن مطالب جدیدتر یا مهمتری را ارائه کرده باشد، این قبیل موارد از نوع شگفتی‌های علمی قرآن به حساب می‌آید نه اعجاز علمی. (همان: ۱۵۷)

سبب نزول آیه

بعضی گفته‌اند این آیه در شأن نزول عبدالله ابن اُبی رئیس منافقان نازل شده که مردی بود تنومند، سرخ‌گون، فصیح، دارای زبانی تیز؛ گروهی از منافقان نیز مانند او بودند، در مجلس پیامبر ﷺ می‌نشستند و از این حضور به عنوان یک برگ برنده استفاده می‌کردند، آنها اهل مناظره‌های اشکار و دارای فصاحت در کلام بودند، در نتیجه پیامبر و حاضرین در مجلس از ظواهر آنها تعجب کرده، به کلام‌شان گوش می‌دادند. (زمختشی، ۱۴۰۷: ۴ / ۵۴۰)

دیدگاه مفسران درباره آیه

طبری در تفسیر این آیه می‌نویسد:

خداآنده در این آیه خطاب به پیامبر می‌فرماید: ای محمد! هنگامی که این منافقین را می‌بینی، حسن صورت و هماهنگی ظاهرشان تو را به شگفتی و امی‌دارد، و هرگاه سخن می‌گویند به سخنان گوش می‌دهی؛ زیرا شبیه دیگر مردم سخن می‌گویند. گویی این منافقین چوب‌هایی خشک و تکیه زده به دیوار هستند که نه خیری نزد آنان یافت می‌شود و نه چیزی می‌فهمند و نه دانشی دارند؛ گویی صرفاً تصویرهایی بدون خرد و اشباحی بدون عقل‌اند. این منافقین به علت پلیدی، بد گمانی و کم یقینی، هر فریادی را علیه خود می‌پندراند؛ زیرا از این می‌ترسند که خداوند در مورد آنها چیزی نازل کند که به‌وسیله آن پرده‌هایشان دریده و رسوایی آنان ظاهر گردد؛ در نتیجه کشتن آنها، اسارت فرزندانشان، گرفتن اموالشان برای مؤمنان مباح گردد. از همین رو هرگاه وحی‌ای بر رسول خدا نازل می‌شود، گمان می‌کنند آن آیه در مورد هلاک و نابودی آنها نازل شده است. ای پیامبر آنها دشمنان شما هستند، از آنها بپرهیز! زیرا هرگاه شما را ملاقات می‌کنند، زبانشان با شما و دل‌هایشان همراه دشمنانتان علیه شما است. (طبری، ۱۴۱۲: ۲۸ / ۷۰)

به‌طور خلاصه مفسرین در باره فراز مورد بحث نظرات زیر را ابراز داشته‌اند:

۱. گویی که ایشان چوب‌هایی خشک، بربده و باز نهاده در بی‌حاصلی‌اند، از بددلی هر بانگی را علیه خود پندراند؛ همان‌گونه که گفته‌اند بد دین بد دل است. (سوراًبادی، ۱۳۸۰: ۴ / ۲۶۰۷)
۲. منافقان در ترک تفهم و درک مانند چوب‌اند ... آنها مانند چوب[تر] نیستند که ثمر و میوه‌ای داشته باشند، بلکه چونان چوب‌هایی خشک تکیه داده به دیوار هستند. سپس خداوند آنها را در اثر ترسی که دارند

سرزنش کرده، می‌فرماید: صدایی نمی‌شنوند مگر اینکه می‌ترسند خداوند می‌خواهد به این وسیله اسرار آنها را آشکار کند؛ و این نوعی مبالغه در توصیف از آنها به ترس است. (ابن‌جوزی، ۱۴۲۲ / ۴ : ۲۸۸)

۳. در وجه شبیه تشبیه مورد بحث دو قول وجود دارد: یکی همان بی‌عقلی، بی‌خردی و بی‌روحی است و دیگری تکیه به غیر خود (دیوار)، در حالی که از درون خویش بی‌خبرند [خود قدرت ایستادن یا تحلیل ندارند]. (قرطبی، ۱۳۶۴ / ۱۹ : ۱۲۵)

۴. نظر به اینکه معمولاً منادی درباره امور و حوادث عمومی در مدینه فریاد می‌زد، منافقان از خوف اینکه مسلمانان به نفاق و خیانت آنان پی برده باشند و در مقام آزار و اضمار برآیند، از شنیدن فریاد بیمناک می‌شندند و به ضرر خود می‌پنداشتند که در اثر توجه مسلمانان اقدام به هتك و دستگیری آنان نمایند؛ زیرا خائن و منافق بر حسب طبع خائف و ترسان خواهد بود از اینکه اسرار و منوبات آنان برای مسلمانان آشکار شده، در مقام انتقام، دستگیری و قتل آنان برآیند از نظر جنایتها که در باره رسول ﷺ و تکذیب رسالت او و نیز کارشکنی‌ها که در باره امور مسلمانان می‌نموده‌اند. (حسینی همدانی، ۱۴۰۴ / ۱۶ : ۳۶۵)

۵. تشبیه به چوب‌های تکیه داده شده از جهت کهنگی و پوسیدگی است که فقط با تکیه بر دیوار می‌توانند بایستند. (صادقی تهرانی، ۱۴۱۹ : ۵۵۴)

۶. از امام باقر علیه السلام نقل شده که فرمود: منظور از این تشبیه، این است که منافقین مانند این چوب‌ها نه می‌شنوند و نه می‌فهمند. (قمی، ۱۳۶۷ / ۲ : ۳۷۰)

۷. ممکن است منظور از «چوب‌های متکی به دیوار» بت‌های تراشیده شده از چوب باشد که به دیوار تکیه کرده باشند؛ و تشبیه منافقین به این بت‌ها از حیث حسن صورت و کم فایدگی آنها باشد. (زمخشی، ۱۴۰۷ / ۴ : ۵۴۰)

همان‌گونه که مشاهده می‌شود، مفسرین نوعاً در مورد وجه مشابهت منافقین به چوب‌های خشک تکیه داده شده، فقدان عقل و روح، فهم، دانش، بی‌حاصلی و بی‌ثمری، تکیه به غیر خود و بی‌خبری از درون را ذکر کرده‌اند. تقریباً تمام مفسرین از پیشینیان و پسینیان به همین موارد اشاره کرده‌اند که نیازی به ذکر همه آنها نیست.

اما درباره اینکه منظور از «پنداشتن هر صدایی علیه خود» چیست؟ گفته‌اند: «کُلَّ صِحَّةٍ عَلَيْهِمْ»؛ یعنی هر صدایی علیه ایشان است. (بحرانی، ۱۴۱۶ / ۵ : ۳۸۷)

دلایل احتمال اشاره آیه به نقش درختان در جذب و کنترل آلودگی‌های صوتی
چرا خداوند در این تمثیل «چوب» را مشبه به قرار داده است؟ آیا رابطه‌ای میان چوب تکیه داده شده

به دیوار و صدا وجود دارد؟ آیا می‌توان از این آیه این‌گونه برداشت کرد که چوب هر صدای را علیه خودش می‌پندارد؟ در صورتی که جواب مثبت باشد، چوب در رویارویی و برخورد با صدای چه واکنشی از خود نشان می‌دهد؟ آیا خشک بودن چوب خصوصیت و تأثیری در چگونگی یا میزان جذب صدای دارد؟ آیا اگر چوب دارای قابلیت مورد بحث باشد، جنگل نیز واجد چنین خصوصیتی می‌باشد؟ در مجموع آیا این آیه می‌تواند به نحو اشاری به یک یا چند ویژگی چوب اشاره کرده باشد که تاکنون این اشارات تفسیری کشف نشده باشند؟

گرچه لازم نیست مشبه در تمام وجه عین مشبه به باشد، ولی هرچه وجه شبه بیشتری در فرایند تشبيه وجود داشته باشد، تشبيه جامع‌تر و قوی‌تر خواهد بود. بر همین اساس، شاید گفته شود که خداوند در تشبيه منافقان به چوب‌های متکی به دیوار صرفاً به همان جهت آراستگی و نظم ظاهری چوب‌ها در چینش، در عین پوسیدگی از درون و بی‌ثمری و بی‌حاصلی اشاره کرده است و میان چوب و صدا رابطه‌ای وجود ندارد؛ یعنی میان فراز «**كَانُهُمْ خُشبٌ مُسَنَّةٌ**» با جمله «**يَحْسِبُونَ كُلَّ صَيْحَةٍ عَلَيْهِمْ**» هیچ رابطه‌ای وجود ندارد، بلکه این جمله اخیر «**هُر صدای را علیه خودشان می‌پندارند**»، صرفاً وصف منافقین می‌باشد و نه وصف چوب‌ها.

البته همان‌گونه که مفسران بیان کرده‌اند در اینکه جمله «**يَحْسِبُونَ كُلَّ صَيْحَةٍ عَلَيْهِمْ**» وصف منافقان می‌باشد، تردیدی نیست اما طبق نظر ادبی و از منظر تفسیر ادبی، نقش اعرابی این جمله در آیه، نقشی استینافی است، همان‌گونه که درباره جمله پیش از آن «**كَانُهُمْ خُشبٌ مُسَنَّةٌ**» نیز گفته شده جمله‌ای استینافی است؛ گرچه احتمال اینکه جمله اخیر «حال» برای ضمیر «هم» در «**كَانُهُمْ باشد نیز داده شده است. (صافی، ۱۴۱۸ / ۲۵۴) با این حال نمی‌توان - صرف نظر از قوللغویون - هر نوع ارتباط معنوی میان این جمله با جمله پیش از آن را به صرف نگاه ادبی به آیه انکار کرد؛ زیرا:**

۱. دلیلی قطعی بر استینافی بودن جمله مورد بحث وجود ندارد، صرفاً اظهار نظری است که احتمال غیر آن نیز وجود دارد؛

۲. معمولاً در زبان عربی جملاتی که بعد از اسم نکره می‌آیند جمله وصفیه می‌باشند.

۳. معنی در قرار گرفتن جمله «**يَحْسِبُونَ كُلَّ صَيْحَةٍ عَلَيْهِمْ**» به عنوان وصف «**خُشبٌ مُسَنَّةٌ**» وجود ندارد؛ که در این صورت جمله «**يَحْسِبُونَ ...**» به عنوان صفت دوم «**خُشبٌ ...**» در محل رفع قرار می‌گیرد؛ یا می‌تواند به عنوان حال برای همان جمله (خُشبٌ مُسَنَّةٌ) در محل نصب قرار گیرد؛
۴. به لحاظ بلاغی نیز، توالی، ترادف و نزدیکی مکانی صفت به موصوف در جمله بليغ‌تر و فصيح‌تر است.

۵. اشیاء، اجسام و چیزهای دیگری نیز وجود دارد که می‌توانسته در جای «چوب‌ها» به عنوان مشبّه به بنتشیند، که شاید در بیان اوصاف منافقین رساتر از چوب می‌بود، مانند سنگ، دیوار؛ مسلماً جمود، فقدان درک و تعقل از منظر میزان بهره‌مندی از مراتب حیات (جماد، نبات و حیوان) در مورد سنگ پذیرفتی تر از چوب می‌باشد. مگر اینکه نظر اجتماعی قاطبه مفسران پذیرفته نشود و به این معنا روی آورده شود که وجه شبیه مورد نظر خداوند چیزی غیر از برداشت مفسران از این آیه است.

معنای آلودگی صوتی

آلودگی صدا از نظر روان‌شناسی عبارت است از صوتی نامطلوب، ناخوشایند و یا ناخواسته و از نظر کمی نیز سروصدرا مخلوطی از صوت‌های مختلف با طول موج‌ها و شدت‌های متفاوت است که ترکیب مشخص و معینی نداشته و برای گوش ناخوشایند است.

صدای ناهنجار عبارت است از امواج صوتی آزاردهنده و ناخواسته‌ای که در اثر تغییرات متناوب در فشار هوای محیط ایجاد می‌شود. از آنجایی که صدای بیش از حد، از تندرستی می‌کاهد و بر کلیه موجودات زنده اثر منفی دارد، به عنوان یکی از آلودگی‌های زیست محیطی به‌شمار می‌رود. (اویسی و دیگران، ۱۳۸۶: ۵۰ - ۴۱)

هیاهو و سروصدرا جزء جدان‌پذیر زندگی‌مدرن و شبهمدرن امروزی است. گذشتگان ما در محیط‌های آرام‌تری زندگی می‌کردند و در معرض صدای ملایم‌تری قرار داشتند. فشرده‌تر شدن فضاهای شهری و افزایش جمعیت و گسترش روز افزون صنعت، محیط زیست انسانی را با مسئله‌ای مواجه نمود که باعث از بین رفتن آرامش و در برخی مواقع مختلف شدن زندگی روزمره شد و این مشکل تحت عنوان آلودگی صوتی مطرح گردید. (مشهدی، ۱۳۸۶: ۶۶ - ۵۳)

ترافیک جاده‌ها، سروصدای ناشی از تلویزیون، خانه‌سازی، گوشی‌های همراه در فضاهای بسته، صدای گوش خراش هوایی‌ها، قطارهای شهری و بین شهری، دستگاه‌های تهویه، اگزوز، بوق و دزدگیر اتومبیل‌ها و موتورسیکلت‌ها نمونه‌هایی از این دست می‌باشد. حتی اگر از نگاهی غیر انسان محور به این آلودگی و لزوم مقابله با آن بنگریم آلودگی صوتی علاوه بر انسان‌ها بر حیوانات و گیاهان نیز اثر مخرب بر جای می‌گذارد. (همان)

اصولاً صوت جریانی است که توسط اختلاف فشار موجود در هوا ایجاد می‌شود. بنابراین اگر هوایی نباشد جریان صوتی نیز ایجاد نمی‌گردد. به همین دلیل گروهی آلودگی صوتی را نوعی آلودگی

هوا می‌دانند. آلودگی صوتی به هر «صدای ناخواسته» تعریف می‌شود و گفته می‌شود هر صدای بالاتر از ۸۰ دسی بل^۱ طرفیت آسیب‌رسانی دارد. (همان)

عوارض ناشی از آلودگی صوتی

پیامدهای زیانبار آلودگی صوتی بیشتر بر انسان به صورت مستقیم و در کوتاه‌مدت پدیدار نمی‌شود، بلکه صوت زوالی کوتاه‌مدت دارد و بدین ترتیب نمی‌تواند در محیط به مدت طولانی باقی بماند ولی همین دوام کوتاه‌مدت، تأثیر چشمگیری در درازمدت بر انسان و محیط پیرامون خود می‌گذارد. آثار فیزیولوژیکی و روانی صدا بر روی انسان غالباً به صورت تدریجی ظاهر می‌شود و در دراز مدت، مستقیماً بر دستگاه عصبی انسان اثر گذاشته و پیامدهای منفی آن بروز می‌کند. آثار روانی سروصدا بر حسب شخص، موقعیت و زمان متفاوت است ولی بهطورکلی می‌توان گفت محیط پر سروصدا باعث اختلال در مکالمه و تفہیم مطالب، کم شدن فعالیت مغزی و ناهمانگی کارهای فیزیکی می‌شود، از قدرت فرآگیری نیز کاسته شده و بر تعداد اشتباهات افزوده می‌شود.

عوارض صدای ناخواسته بر روی انسان عبارتند از: حساسیت عصبی، تحریک‌پذیری شدید، گرفتگی عضلانی، خستگی روحی و جسمی، استرس و اضطراب، سرگیجه، سردرد و میگرن، عصبانیت، از دست دادن تعادل بدن، تمایل به خودکشی و قتل، بد اخلاقی، خسونت و عدم تمرکز حواس، ترشح هورمون آدرنالین، ضعف قوه بینایی، بازتر شدن چشم‌ها، ضعف قوه جنسی، اختلال در نظام سوخت و ساز بدن و سیستم گوارش، تورم و زخم معده، یبوست، سوء هاضمه، ورم روده، از خواب پریدن، کاهش واکنش مقاومت پوست، تنگی نفس به علت پاره شدن و کاهش رگ‌های خونی، تغییرات در فعالیت الکتروآنسفالوگرافی و انقباض رگ‌های خونی، افزایش فشار خون و افزایش فشار داخلی عروق، تولد نارس نوزادان، افت تحصیلی، کاهش بازده کارگری موقتی و حتی دائمی است. (اویسی و دیگران، ۱۳۸۶: ۵۰ - ۴۱)

۱. شدت نسبی صوت با واحدی به نام «بل» اندازه‌گیری می‌شود که یک واحد مطلق فیزیکی نیست. بلکه واحد نسبی است و عبارت است از لگاریتم اشاری شدت صوت یا صدای مورد نظر بر شدت کمترین صدای قابل شنیدن که با N نمایش می‌دهند.

اغلب شدت کمترین صدای قابل شنیدن را (عدد توان دار مانده) وات بر سانتی متر مربع می‌گیرند. در عمل از واحد دیگری به نام دسی بل dB که عدد توان دار مانده بل است استفاده می‌گردد.

$$N = 10 \log_{10} \frac{\text{شدت صدای مورد نظر}}{\text{شدت کمترین صدای قابل شنیدن}} \quad 10^{-16}$$

سازوکار جذب، کنترل و کاهش صدا توسط درختان

در مورد اینکه چگونه درختان باعث کنترل و کاهش صداها می‌شوند، باید گفت: ساختار آناتومی کلیه چوب‌ها مشکل از حفره‌های سلولی بوده، که حاصل فعالیت حلقه کامبیوم در طول سال‌های رویش درخت است. چنین ساختار ویژه‌ای باعث می‌شود که صوت پس از برخورد با سطح چوب، وارد حفره‌های سلولی شده، در اثر گذشت زمان بخشی از آن توسط دیواره سلولی جذب و قسمت باقیمانده وارد حفره بعدی شود. بدین ترتیب بر اثر پدیده جذب، شکست و انکاس متوالی موج صوتی از شدت آن کاسته می‌شود. از طرفی مواد تشکیل دهنده دیواره سلولی از قبیل لیگنین و همچنین مواد استخراجی درون حفره سلولی به افزایش میرایی چوب کمک می‌کنند. این ساختار در کلیه چوب‌های پهنه برگ و سوزنی برگ مشترک می‌باشد. به همین خاطر است که چوب به عنوان یک ماده عایق صدا به شکل وسیع مورد استفاده قرار می‌گیرد. چوب‌های با دانسیته پایین (سبک) عایق مناسب‌تری برای جذب صوت با فرکانس‌های بالاتر می‌باشند. (آکوستیک چوب، بوکور، ۲۰۰۶)

براساس تحقیقات انجام شده کشف این ویژگی چوب از نظر علمی حداکثر به قرن بیستم میلادی و دهه ۱۹۳۰ بازمی‌گردد و تا پیش از این هیچ‌گونه کشف یا اشارت آگاهانه‌ای به این ویژگی چوب نشده است. (ر.ک: همان)

از مطلب بالا روشن می‌شود که در واقع در ساختار یک درخت، آنچه که بیشترین تأثیر را در کنترل و کاهش صدا دارد، ساختار فیزیکی و آناتومی خود چوب می‌باشد. از همین جا هم می‌توان نتیجه گرفت که چنان‌چه تفسیر مورد بحث از آیه پذیرفته شود، در آن صورت این شبهه که آیه اشاره به چوب‌های وانهاده و جدا شده از درختان دارد، نه خود درختان، نیز از میان خواهد رفت؛ زیرا به مصدق «چون که صد آمد، نود هم پیش ماست»، اگر چوب توانست عاملی برای کنترل و کاهش صدا باشد، به طریق اولی درختان هم می‌توانند.

میزان تأثیر درختان و درختچه‌ها در کاهش آلودگی صوتی

مسلمًا میزان تأثیر درختان و درختچه‌ها در کاهش آلودگی صدا متفاوت می‌باشند. اگرچه خود صدا ممکن است رشد گیاه را به مخاطره اندازد؛ چنان که کاهش رشدی در حدود ۴۱ درصد در مزرعه تنبکوی که در معرض صدای شدید قرار گرفت دیده شده است. لیکن کیفیت و کمیت کاستن صدا در درختان و درختچه‌ها بر حسب اندازه برگ، تراکم شاخ و برگ، گونه درخت و بلندی درخت فرق می‌کند. بررسی‌های نشان می‌دهد که کاهش صدا معمولاً در فرکانس‌های متوسط (۲۰۰۰ – ۲۵۰ هرتز)

نسبت به فرکانس‌های کوتاه (۲۵۰ – ۱۲۵ هرتز) و یا در فرکانس‌های بلند (۴۰۰۰ – ۲۰۰۰ هرتز)، بیشتر است. همچنین کاهش صدا بر روی جنگل نسبت به داخل جنگل کمتر است که این خود، اثر پدیده توپوگرافی و یا شکل زمین را پیش می‌آورد. به عنوان نمونه تپه‌های پوشیده از درخت در کاهش صدا مؤثرتر از تپه‌های بی‌درخت یا دشت‌های پر درخت‌اند. (دبیری، ۱۳۷۹: ۳۸۰ – ۳۷۹)

ایجاد فضای سبز هدف‌های اساسی‌تر از زیباسازی و ظاهرسازی را بعد از انقلاب صنعتی به خود اختصاص داده است. شکوفایی صنعت، پیامدی همچون گسترش شهرک‌های صنعتی و شهرهای پر جمعیت را به دنبال داشته است و با چنین گسترشی، ضرورت ایجاد فضای سبزی که بتواند محیط شهری را از حالت خفقان‌آور خارج نماید همواره احساس گردیده است. امروزه ایجاد فضای سبز نه تنها به خاطر زیباسازی و ظاهرسازی، بلکه به واسطه ایجاد عاملی طبیعی در خفه کردن صدا برای شهرهای بزرگ توصیه می‌شود.

طبق بررسی‌های انجام شده در مورد قدرت کاهنده‌گی گونه‌ها می‌توان اظهار نمود که بلوط، چنار، کاج تهران، اقاقيا خود را برتر از دیگران نشان داده‌اند. (دبیری، ۱۳۷۹: ۳۸۱ – ۳۸۰)

گرچه تاکنون فعالیت‌های قابل توجهی برای کم کردن آلودگی‌های صوتی صورت گرفته، اما اقتضای زندگی صنعتی می‌طلبد تا تلاش‌های بیشتری برای استفاده از همه ظرفیت‌های مصنوعی و طبیعی برای کنترل این پدیده صورت گیرد. یکی از ابزارهای طبیعی مهار آلودگی‌های صوتی، درختان می‌باشند که افزون بر فواید فراوان دیگری که برای انسان دارند، در این عرصه هم به راستی نقش مهمی ایفا می‌کنند.

تاکنون تأثیر گیاهان در کاهش آلودگی صوتی در تحقیقات مختلفی مورد بررسی قرار گرفته است، از آن جمله می‌توان به بررسی آلودگی صدا در شهر تهران اشاره کرد، در این تحقیق به دلایل ایجاد سروصدای در این شهر، زمینه‌سازی برای کاهش این آلودگی و گونه‌های گیاهی مناسب برای کاهش میزان صدا اشاره شده است. (مخدوم، ۱۳۶۸: ۵۷ – ۱۵)

در بررسی دیگری اثرات پوشش گیاهی بر تقلیل مؤثر صدا مورد بررسی قرار گرفته است.

(قاسم‌پوری، ۱۳۷۸)

در پژوهش دیگری نیز بررسی مقایسه‌ای نقش موانع فیزیکی و بیولوژیک در کاهش آلودگی صوتی حدفاصل پارک نور تا پارک جنگلی سی سنگان انجام شده که نتایج آن در جدول ۱ آمده است. براساس نتایج به دست آمده مقدار تأثیر مowanع در کاهش میزان صدا (Insertion Loss) محاسبه شده است. (ر.ک: فتحی نجف‌آبادی و همکاران، ۱۳۸۶)

مانع مورد مطالعه	Insertion Loss (dB)
دیواره صاف	۴/۶۹
فنس با پوشش گیاهی	۱/۸۴
پوشش پهن برگ	۱/۵۳
پوشش سوزنی برگ	۱/۴۳
دیواره متخلخل	۱/۱۸

جدول ۱. مقدار ثأثیر مواعظ در کاهش میزان صدا (Insertion Loss)

در درختان، هرچه برگ، بزرگ‌تر و میزان تراکم شاخ و برگ بیشتر باشد و ارتفاع درخت نیز بیشتر، میزان کاهش آلودگی آن بیشتر است، مانند: ممزد و سپیدار.

درختان پهن برگ، چون در پاییز خزان می‌کنند، زیاد مناسب نیستند ولی بهتر است که از جنگل‌های مخلوط سوزنی و پهن برگ استفاده گردد. گیاهان به دو صورت روی تقلیل صدا تأثیر می‌گذارند:

(الف) گیاهان صدا را به وسیله شاخ و برگ خود جذب می‌کنند، که عواملی مانند نور، دیواره سلوی، تخلخل و انعطاف‌پذیری در جذب صدا مؤثرند.

(ب) گیاهان و درختان با ارتعاش شاخ و برگ‌ها باعث انکسار و انحراف صدا می‌شوند. (عنایتی،

(۲۹۴: ۱۳۸۹)

نتیجه

۱. با توجه به ظرفیت بالای آیات قرآن از حیث قابلیت اشتتمال بر بیش از یک معنا در آن واحد و با توجه به پاره‌ای کشفیات مسلم علمی، و برخی دلایل ذکر شده، به نظر می‌رسد احتمالاً فراز «کَانَهُمْ خُشْبٌ مُّسَيَّدَةٌ يَخْسِبُونَ كُلَّ صَيْحَةٍ عَلَيْهِمْ»؛ در آیه چهارم سوره منافقون می‌تواند اشاره‌ای اعجاز‌آییز به «قابلیت و نقش درختان در جذب، کنترل و کاهش آلودگی‌های صوتی» داشته باشد، که امروزه این امر یک حقیقت علمی پذیرفته شده است.

۲. چنان‌که این گمانه حقیقت داشته باشد، چنین مسئله‌ای احتمالاً می‌تواند به عنوان یک مورد از جنبه‌های اعجاز علمی قرآن لحاظ گردد؛ زیرا براساس تحقیقات انجام شده کشف این ویژگی چوب از حیث علمی حداکثر به قرن بیستم میلادی و دهه ۱۹۳۰ باز می‌گردد و تا پیش از این، هیچ‌گونه کشف یا اشارت آگاهانه‌ای به این ویژگی چوب نشده است.

منابع و مأخذ

الف) کتاب‌ها

- قرآن کریم.
- ابن‌جوزی، ابوالفرج عبدالرحمن بن علی، ۱۴۲۲ق، زاد المسیر فی علم التفسیر، بیروت، دار الكتب العربي.
- بحرانی، سید هاشم، ۱۴۱۶ق، البرهان فی تفسیر القرآن، تهران، بنیاد بعثت.
- بهجت‌پور، عبدالکریم و دیگران، ۱۳۸۹، تفسیر موضوعی قرآن کریم، قم، دفتر نشر معارف.
- الجمیلی، السيد، ۲۰۰۰م، الإعجاز العلمی فی القرآن، بیروت، دار و مکتبة الہلال و دار الوسام.
- حسینی همدانی، سید محمد‌حسین، ۱۴۰۴ق، انوار درخشنان، تهران، کتابفروشی لطفی.
- دبیری، مینو، ۱۳۷۹، آلدگی محیط زیست، تهران، اتحاد.
- رضایی اصفهانی، محمد علی، ۱۳۸۱، پژوهشی در اعجاز علمی قرآن، رشت، کتاب میبن.
- زمخشیری، جار الله محمود، ۱۴۰۷ق، الکشاف عن حقائق غواصین التنزيل و عيون الاقاویل فی وجوه التأویل، بیروت، دار الكتب العربي.
- سورآبادی، ابوبکر عتیق بن محمد، ۱۳۸۰، تفسیر سورآبادی، تهران، فرهنگ نشر نو.
- صادقی تهرانی، محمد، ۱۴۱۹ق، البلاع فی تفسیر القرآن بالقرآن، قم، مؤلف.
- صافی، محمود بن عبدالرحیم، ۱۴۱۸ق، الجدول فی اعراب القرآن، دمشق و بیروت، دار الرشید و مؤسسه الإیمان.
- طبری، ابو جعفر محمد بن جریر، ۱۴۱۲ق، جامع البيان فی تفسیر آی القرآن، بیروت، دار المعرفة.
- عنایتی، علی اکبر، ۱۳۸۹، فیزیک چوب، تهران، دانشگاه تهران، چ ۲.
- قرطبی، محمد بن احمد، ۱۳۶۴، الجامع لأحكام القرآن، تهران، ناصرخسرو.
- قمی، علی بن ابراهیم، ۱۳۶۷، تفسیر قمی، قم، دار الكتاب.
- Voichita Bucur, 2006, Acoustic of wood ,springer, Feb 10, 2006-393 pages

ب) مقاله‌ها

- اویسی، الهام، عباس اسماعیل یساری، محمود قاسم‌پوری و پرویز آزاد فلاح، ۱۳۸۶، «بررسی تأثیر آلدگی صوتی ناشی از ترافیک بر سلامت عمومی و روانی شهروندان یزد»، محیط‌شناسی، شماره ۴۳، تهران، دانشگاه تهران.

- فتحی نجف‌آبادی، لیلا، عباس اسماعیل یساری و محمود قاسم‌پوری، ۱۳۸۶، «بررسی مقایسه‌ای نقش موائع فیزیکی و بیولوژیک در کاهش آلودگی صوتی حد فاصل پارک جنگلی نور تا پارک جنگلی سیسنگان»، علوم و تکنولوژی محیط زیست، دوره نهم، شماره ۱، تهران، دانشگاه آزاد اسلامی واحد علوم و تحقیقات.
- قاسم‌پوری، محمود، ۱۳۷۸، «نقش گیاهان در کاهش میزان صدا»، پژوهش و سازندگی، شماره ۴۰، تهران، وزارت جهاد کشاورزی.
- کیانی صدر، مریم، پروین نصیری، محمد صادق سخاوتمند و مجید عباسپور، ۱۳۸۸، محیط‌شناسی، دوره ۳۵، شماره ۵۰، تهران، دانشگاه تهران.
- مخدوم، مجید، ۱۳۶۸، «مطالعه آلودگی شهر تهران»، محیط‌شناسی، شماره ۱۵، تهران، دانشگاه تهران.
- مشهدی، علی، ۱۳۸۶، «بررسی و شناسایی جنبه‌های حقوقی آلودگی صوتی (از قواعد داخلی تا تلاش‌های بین‌المللی)»، علوم محیطی، سال پنجم، شماره اول، تهران، دانشگاه شهید بهشتی.

پژوهشگاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی
پرتمال جامع علوم انسانی